

[Ministeren for offentlige arbejder.]

kan anvendes i passagertrafikken, og de mange teknikere, der har beskæftiget sig med dette problem, skønner, at det tidligste tidspunkt, da overlydsfly — i det tilfælde, at man om 3 år kommer til den opfattelse, at de kan bruges — kan komme frem og blive brugt, er om 15 år. Nu hørte jeg, at det ærede medlem hr. Kirkegaard havde lagt 5 år til. Det vil jeg vægre mig imod; jeg havde sagt 15 år, og det går ikke, at vi alle sammen lægger 5 år til, for så bliver det meget langt ud i fremtiden. Det er klart, at spørgsmålet har en væsentlig betydning også for SAS, for hvis der virkelig er så lang tid til, at disse overlydsfly bliver en realitet, bliver der tid til at afskrive den meget dyre jetflåde, man har indkøbt.

Det ærede medlem hr. Kirkegaard berørte spørgsmålet om indenlandsk flyvning. Jeg kan sige, at jeg er positivt indstillet til spørgsmålet om at lave nogle flere flyvepladser, også i Vestjylland; men jeg ser sådan på det, at distancerne i Danmark heldigvis er så korte, når vi ser bort fra Grønland, at der ikke kan blive tale om at bygge en flyveplads ved hver eneste by. Derfor må vi prøve på en koncentration, hvad jeg også var inde på i udvalget. Men som sagt, jeg er positivt indstillet over for dette spørgsmål.

Det ærede medlem hr. Morten Lange var inde på spørgsmålet om det fremtidige valg af bestyrelsesmedlemmer. Det ærede medlem hr. Rimstad talte om det samme. Heroverfor kan jeg kun sige, at det er klart, at det må være en ministers opgave at få de repræsentanter ind i styrelsen for et sådant selskab, som man mener kan røgte denne opgave tilfredsstillende. Men det kan også være svært at finde de rigtige mennesker blandt det materiale, der er til rådighed. Jeg kan kun love, at jeg skal gøre mit bedste i så henseende.

Horn: Det er ikke mange bemærkninger, jeg har at gøre, men der er rettet et par henvendelser til mig og i øvrigt gjort brug af en tankegang, som jeg gerne vil gøre et par enkelte bemærkninger til.

Jeg ved ikke, hvad det ærede medlem hr. Rimstad mente, da han talte om en tresidet socialistisk samarbejdsform. Jeg ved ikke, hvad det egentlig var, det ærede medlem

tænkte på. Jeg mener ikke at have talt om en tresidet socialistisk samarbejdsform.

Det ærede medlem hr. Morten Lange gjorde brug af en tankegang, som jeg har været inde på at gendrive både ved lovforslagets første og nu ved anden behandling: dette at begynde at sondre imellem, hvem der har nytte, og hvem der ikke har nytte af konsortiet. Det ærede medlem nævnte tjenestemændene, jeg tror også arbejdere og husmænd. Jeg mener ikke, det er rigtigt at fremstille denne forretning, som om dens opgave blot var at være til disposition for nogle ganske enkelte mennesker og her fortrinsvis dem, som har råd til at betale lidt mere, end hvad en 2. kl. billet på statsbanerne koster. Det er at forenkle tingene for meget. Der er her tale om en forretning i lighed med en anden forretning, som drives af en mindre kreds — en forretning, som staten sammen med private driver for at gavne hele forretningen Danmark. Det kan udmærket være sådan, at det snart er en tjenestemand og snart en arbejdsmand, snart en smed, en bager eller en sømand, som i sit erhverv har nytte af, at dette transportmiddel står til rådighed. Vi kan f. eks. udmærket tænke os den situation, at et af ØKs skibe eller et andet rederis skibe ligger med maskinskade og gerne hurtigst muligt skulle have en maskindel bragt ud, og at man så benytter SAS. Man kan sige, at der er andre muligheder, men jeg tror, det kan bevises, at vore rederier har haft stor nytte af, at SAS har eksisteret. Og hvis jeg tænker på tjenestemændene inden for DSB, privatbanerne, telefonselskaberne o. s. v., mon de så ikke også forstår, at det ikke er alle borgere, der har nytte af deres virksomhed, men de har en udmærket forståelse af, at deres virksomhed dog er nyttig? Jeg må meget fraråde, at man opstiller det, som om det at drive denne forretning er noget for de rige eller noget for de fattige. Jeg kan have misforstået selve tankegangen, eller hvad der var det ærede medlems mening med denne udtalelse, men sådan som jeg opfattede den, synes jeg nærmest det virkede, som om det ærede medlem mente, at nogle i befolkningen kunne sige: det er ikke noget, vi burde give 5 flade øre til! Det kan ikke være rigtigt, eftersom det er et foretagende, hele Danmark kan have nytte af.